

Навстречу Пятидесятнице!

«Не воинством и не силою, а Духом Моим, говорит Господь Саваоф» (Зах.4:6).

Христианство — это религия изумительных фактов, являющихся великими вехами в истории человечества. Они объединяются вокруг трех величайших событий: Вифлеем, Голгофа и Пятидесятница. Это три опорных столпа, на которых зиждется наша вера. Воплощение Христа, Его искупительная смерть и сошествие Святого Духа — это яркие свидетельства неизменности обетований Слова Божьего. Даже добросовестный скептик, встретившись лицом к лицу с этими неопровержимыми свидетельствами, вынужден будет с благоговением и признательностью склонить свою непокорную голову. Разве это не убедительный факт, что три тысячи людских сердец были сокрушены в день Пятидесятницы всего за несколько часов? Возможно среди них было немало таких, которые совсем недавно в зале суда над Христом кричали: «Распни Его!». Однако теперь можно заметить огромную перемену, которая произошла в их мышлении. В сокрушении и смиренности сердца они спрашивают: «Что нам делать, мужи братья?».

Именно так динамично начала провозглашаться весть, возвеличивающая Распятого Спасителя. Лица, глаза, интонация голоса, убедительная речь получивших обетование Святого Духа были ярким свидетельством отсутствия даже тени сомнения в их сердцах. «Мы не можем не говорить того, что видели и слышали!», — позже говорили они.

Итак, под влиянием Божественной силы апостолы несли свидетельство о спасающей благодати Иисуса Христа. Почему в наши дни мы почти не видим таких осязаемых побед Евангелия Христова?

Мы нуждаемся в Святом Духе так же, как и апостолы Христовы почти 2000 лет тому. Совсем недавно мы были увлечены грандиозной программой «Деяния — 2000». Кто-то искренне увидел

в ней еще одну Божественную возможность, данную для Церкви возвещать спасение, другие же сиронией умылись, назвав программу очередной административной акцией. Как бы там ни было, но все мы стали свидетелями того, как «громким голосом» возвещалась весть Вечного Евангелия. Но что услышали тогда мы? Это вопрос величайшей важности для каждого члена Божьей семьи. При крещении Иисуса, одни услышали голос Божий, а другие — просто раскаты грома.

Подобное происходит и в наше время. Так в чем же проблема сегодня? Возможно в недостаточном развитии слухе? Скорее всего причина заключается в том, что наше сердце не слышит голос Божий. Если мы не привыкли различать нежный голос Духа Святого, подобный веянию «тихого ветра», то каким бы «громким» он ни был, со временем, мы услышим только раскаты грома. Дух Пророчества говорит: «Только те, которые живут согласно полученному свету, получают еще

большой свет. Если мы ежедневно не будем продвигаться вперед в практическом проявлении христианских качеств характера, тогда мы не заметим и не увидим проявления Святого Духа в Позднем дожде. Он может быть излит на все сердца окружающих нас людей, в то

Релігійна свобода у небезпеці

В ходе репрессий, направленных против Церкви христиан-Адвентистов седьмого дня, в городе Ашгабад (Туркменистан) в соответствии с постановлением № 1450 Хакима Копенгагского Эграпа г. Ашгабада от 9.11.1999 г. без указания причин сноса был разрушен молитвенный дом Церкви АСД. Несмотря на просьбы верующих, представителей ОБСЕ, посольств Германии, Англии и США, это варварство не удалось остановить.

Президент Украинского Униона Владимир Крупский направил в адрес Чрезвычайного и полномочного Посла Туркменистана в Украине г. Байрамову А.О. письмо, в котором говорится, что адвентисты Украины удивлены и испытывают беспокойство по поводу случившегося и надеются, что власти Туркменистана возместят материальный ущерб, нанесенный Церкви в Ашгабаде.

Дорогі наші брати і сестри!

Звертаємось до вас з незвичним проханням. Справа у тому, що наші одновірці в м. Ашгабат (Туркменістан) потребують особливої підтримки в молитвах.

Ми отримали тривожне повідомлення від пастора Церкви АСД у цьому місті про

те, що 9 листопада 1999 року на його адресу надійшло письмове розпорядження міських органів влади, аби в тиждневий термін було звільнено приміщення молитовного дому, кілька років тому побудованого, оскільки він має бути знесений. Таке розпорядження було вкрай шокуючим.

У будівництво цієї споруди — єдиного церковного залу для богослужіння у великому місті — були вкладені великі кошти віруючих громадян Туркменістану. Про причину зносу молитовного будинку і якусь компенсацію затрат не повідомлялось.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

«Ми віримо у скорий прихід Ісуса Христа»

Дім молитви

Когда родился Иисус Христос

Добрі зміни в Чечельнику

Вісті Української Уніонної Конференції

Рівне. Керівники однієї з місцевих радіостудій звернулися до адвентистської радіопрограми «Голос надії» з проханням дозволити ретрансляцію передач цієї програми на обласному радіо. Директор радіостанції «Голос надії» Іван Черничко повідомляє, що Український Уніон дав свій дозвіл на ретрансляцію. «Ми раді, коли наші програми виявляються цікавими для інших радіостудій, і завжди готові співпрацювати з ними задля дедалі більшого поширення Євангелія Ісуса Христа», — сказав він.

Керч. Близько 400 чоловік, що бажали почути вістку про Ісуса Христа та познайомитися з його Євангелієм, прийшли на перші євангельські зустрічі, які розпочала 13 листопада у цьому кримському місті жінка-євангеліст Ольга Мурга.

Нова Одеса, Миколаївської області. В урочистій обстановці, у присутності президента УУК Володимира Крупського, відбулося посвячення нового великого молитовного будинку. Хвала Господу за те, що Він дбає про Своїх дітей!

Київ. За звітами, що надходять із Конференцій, близько 2000 чоловік готуються прийняти водне хрещення в ході програми «Діяння-2000».

Делятин, Івано-Франківської області. У цьому гірському селищі 6 листопада відбулося посвячення молитовного приміщення, розташованого у частині будинку. Багато зусиль було докладено служителем місцевої громади Михайлом Бойком, щоб придати це приміщення. І от — незабутній день посвячення. Богослужіння, на якому були присутні керівники Церкви, супроводжувалося чудовими піснями і музикою за участю ансамблю бандуристів «Буковинська перлина». Як чудово виявляється Божа любов до нас, адже загорілася іще одна іскорка, що буде випромінювати світло Вічного Євангелія!

Київ. Незвичайна молитовна група існує тут вже впродовж кількох місяців. Річ у тім, що діє вона в... Інтернеті! Коли Андрій Силенко поширив серед користувачів цієї мережі у країнах СНД свою пропозицію щодо створення віртуальної молитовної групи, відгукнулися троє осіб. Усі вони мешкають у різних містах, які віддалені на тисячі кілометрів, але, спілкуючись щодня у Інтернеті, вони разом моляться за потреби, які мають адвентисти у їхніх містах.

Релігійна свобода у небезпеці

Не дочекавшись визначеного в розпорядженні терміну, в суботу 13 листопада біля 15-ої години до молитовного будинку по вул.Подвойського, 10, підіхали робітники з технічними засобами, зірвали з дверей замки і почали виносити на вулицю церковне майно, меблі, після чого приступили до демонтажу металеві конструкції даху. Що не вдалось зруйнувати в суботу, закінчували на другий день у неділю. Нині на місці поклоніння живому Богові залишилися руїни, як це траплялося з церковними спорудами в роки атеїстичного свавілля.

Те, що сталося в мусульманському Туркменістані, свідчить, до чого може дійти справа, коли якась одна релігія стає державною і отримує перевагу над іншими деномінаціями. І хоч православних церков там ще не зачіпають, вважачи їх традиційними, релігійна нетерпимість

призводить не лише до порушень релігійних свобод, але й до руйнації усіх інших основних прав і свобод людини. Ось чому Церква АСД категорично виступає проти визнання однієї з релігій чи конфесій в Україні державною, чим би така «необхідність» не виправдовувалась.

Ми усвідомлюємо правдивість біблійного вчення про те, що «усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, будуть переслідувані» (2Тим.3:12), але просимо усіх наших членів Церкви і співчуваючих друзів об'єднатися з нами в молитві, щоб Господь поклав край людському свавіллю, взяв під Свій особливий захист Церкву і продовжив час релігійної свободи, аби ще якомога більше людей приєдналось до Божої Родини.

Михайло Мурга,
секретар Церкви АСД в Україні,
директор відділу Релігійної свободи.

Львівські громади АСД зустрічають бажаних гостей

В суботу 30 жовтня 1999 р. Львівські громади АСД (а їх тут чотири) переживали особливе духовне піднесення. Вже на вечірньому богослужінні у п'ятницю проповідували служителі Церкви АСД із сусідньої Польщі. У суботу ранком члени Церкви були здивовані незвичним видовищем: на місці хору сиділи незнайомі жінки, чоловіки і навіть діти. Згодом виявилось, що до Львова прибули два хори: дитячий і у повному складі хор Варшавської громади АСД.

Очолив велику групу гостей один із керівників Церкви — відомий в Україні пастор Роман Халупка. Він же і проголосив польською мовою натхненну проповідь про те, що означає жити під керівництвом Ісуса Христа, Котрий очікує, щоб ми зробили Його Господом наших думок, нашого слуху, зору і нарешті — нашої мови і волі.

Вечірнє зібрання — концерт польської пісні — відбулось у реставрованому величому храмі — колишньому католицькому костюльї ордену францисканців. Урочисті духовні мелодії підносили душу слухачів до Неба. Серед присутніх було чимало любителів польської мови і пісні — людей, які вперше зустрілися з адвентистською вісткою!

Наступного дня польські гості познайомилися з визначними архітектурними пам'ятками міста Лева — сивого і завжди юного Львова, відвідали школи з польською мовою навчання. Прощаючись, і подарі, і гості були сповнені рішучості продовжувати обмін візитами. Якщо не закриються кордони...

Микола Жукалюк,
головний редактор видавництва
«Джерело життя».

Євангельська кампанія у Вінницькій області

З допомогою Божою пройшла в смт. Піщанка кампанія, яку проводив Вадим Гриненко, студент Заокської Духовної Академії. Близько 150 чоловік відвідували біблійні лекції, а діти (їх було не менш як 30) щовечора відвідували спеціальну дитячу програму. Слухачі отримали багато духовної літератури, яку надало видавництво «Джерело життя» та Українське Біблійне Товариство. Фінансову допомогу у проведенні кампанії надали подружжя Панасюків та Бетчерів. В результаті програми шляхом водного хрещення до Церкви Божої приєдналися 9 чоловік. Учасники програми висловлюють щире подяку усім тим, котрі надали допомогу і моляться, щоб Господь послав їм великі благословення для звершення праці на Божій ниві.

Вадим Гриненко.

«Ми віримо у скорий прихід Ісуса Христа»

У перші дні листопада у Москві, в приміщенні офісу Євро-Азіатського Дивізіону Церкви АСД, відбулася річна нарада 1999 року. Представники Уніонів та Місії Дивізіону зустрілися, щоб підвести підсумки діяльності Церкви у 1999 році та визначити пріоритети у служінні на 2000-2005 роки. Відповіді на запитання про хід наради нам дає секретар Української Уніонної Конференції Михайло Михайлович Мурга.

Кор. — Михайле Михайловичу, яку загальну оцінку роботи Євро-Азіатського Дивізіону у 1999 році Ви могли б дати на основі звітів церковної адміністрації на річній нараді, що відбулася?

М.М. — За останні роки Церква стабілізувала свій стан у різних регіонах СНД. Відзначається зростання Церкви у Східно-Російській Уніонній Місії, у Західно-Російському Уніоні, збільшився зріст членства у Південному Уніоні, значно зросла кількість членів у Закавказькому регіоні, який завжди відзначався своєю політичною нестабільністю. Внаслідок проведення програми «Діяння-2000» більше 1000 чоловік прийшли до Церкви у Молдові. Не зменшився приріст новохрещених також і в Українському Уніоні.

ПЕРІОД	КІЛЬКІСТЬ ЦЕРКОВ	КІЛЬКІСТЬ ЧЛЕНІВ ЦЕРКВИ
II квартал 1998 року	1 472	129 382
II квартал 1999 року	1 568	133 297
Приріст	96	3 915

Кор. — Розкажіть, будь ласка, про особливості планування діяльності Церкви на наступний рік.

М.М. — На річній нараді було запропоновано ряд пропозицій для розгляду та опрацювання в місцевих Уніонах і Місіях з метою адаптації до конкретних умов. Велика увага була приділена відпрацюванню церковної адміністративної структури, яка має бути більш динамічною та активною порівняно із останніми роками, щоб мати

зможу прискорити процеси від прийняття рішень до їх виконання.

Хочу окремо наголосити, що планування церковної діяльності на наступний рік та на період до 2005 року ніяким чином не означає, що ми, буцімто, не очікуємо Другого приходу Христа у ці роки. Церква християн-Адвентистів сьомого дня живе тими загальними принципами, про які говорив наш Спаситель під час Свого земного служіння, а саме, що ніхто, крім Отця Небесного, не знає того дня, коли відбудеться Його наступний прихід. Отже, ми постійно чекаємо Другого приходу Спасителя, але не «прив'язуємо» цю подію до якоїсь певної дати.

Кор. — Які пропозиції були внесені щодо євангельської діяльності Церкви у наступні роки?

М.М. — Стосовно євангельського служіння нашої Церкви наголошувалося, що більша частина цієї роботи повинна бути зосереджена і має звершуватися рядовими членами Церкви. Зокрема, відзначалося, що загальноцерковні місіонерські програми мають більш ефективну віддачу, коли їх звершують рядові члени Церкви, котрі приводять на євангельські програми людей, які, спілкуючись із членами Церкви, вже мали змогу не тільки познайомитися з доктринами Церкви, але й спостерігали за повсякденним життям віруючих людей.

Взагалі, Церква АСД на даному етапі повинна звернути більшу увагу на взаємовідносини з оточуючим суспільством. Тому необхідно, щоб не тільки в Уніонах та Конференціях, а й у кожній громаді були призначені відповідальні за

зовнішні зв'язки Церкви. Це буде сприяти не тільки поширенню та популяризації церковних програм, але й спрямуватиме наші можливості на служіння суспільству.

Кор. — На порядку денному річної наради стояло питання про збереження нових членів Церкви. Розкажіть, будь ласка, про цю проблему та про шляхи або пропозиції щодо її вирішення.

М.М. — Проблема збереження нових членів Церкви Божої існувала ще у часи земного служіння Ісуса Христа. Ще тоді виникла ситуація, коли 70 послідовників залишили свого Вчителя. Сьогодні ми теж переживаємо подібну ситуацію: багато людей, що нещодавно навернулися до Бога, перестають відвідувати Церкву. Це говорить про те, що, як керівництво Церкви, так і прості члени, мабуть, не приділяли їм достатньої уваги. Статистика свідчить, що в більшості випадків люди залишають Церкву не з причини розчарування у її істинності, а із-за стосунків, що склалися у громаді між людьми. Вважаю, що нам треба зробити все можливе, аби нові члени не просто відчували себе учасниками суботнього богослужіння, а дітьми церковної родини, яка об'єднує людей.

Кор. — Михайле Михайловичу, на що Ви особливо хотіли б звернути увагу наших читачів у ці останні дні другого тисячоліття?

М.М. — Особисто для мене найприємнішим у ці дні є не якась особлива винятковість наступаючої дати, а те, що ми є Церквою, яка проповідує і вірить у скорий Другий прихід Спасителя людства — Ісуса Христа. Посилаючись на біблійні свідчення, ми не пов'язуємо прихід Христа із якимись конкретними календарними датами. Звертаючись у молитві до Свого Небесного Отця, Христос говорив, що залишає у світі Своїх послідовників, наголошуючи на тому, що вони повинні бути особливим чином освячені Богом. І сьогодні це, напевне, найголовніше, адже людина, яка має освячення від Бога, — це не просто той, хто належить до членства Церкви. Це — особа, в житті якої внаслідок тісних взаємовідносин із Богом відбуваються реальні зміни.

Розмову вів
Олександр Соколенко.

Західно-Російська Уніонна Місія — 30% (39 946 чол.)

Закавказька Місія — 1% (1 992 чол.)
Білоруська Конференція — 3% (3 969 чол.)
Східно-Російська Уніонна Місія — 8% (10 645 чол.)

Молдавська Уніонна Конференція — 8% (10 685 чол.)
Сибірська Уніонна Конференція — 5% (7 202 чол.)

Українська Уніонна Конференція — 45% (58 858 чол.)

Рождество

—ī æāāæðāī (EàEī ðàçāī ŁE

Наступает Рождество. Для молодых, а также людей зрелого возраста и даже для престарелых это время всеобщего веселья, великой радости.

Двадцать пятое декабря предположительно считается Днем рождения Иисуса Христа, поэтому этот праздник стал традиционным и широко распространенным. Но все же нет уверенности в том, что мы отмечаем истинный День рождения нашего Спасителя. Библия не дает нам точной даты. Если бы Господь посчитал, что эти сведения важны для нашего спасения, то Он возвестил бы через Своих пророков и апостолов, чтобы мы могли все узнать об этом. Но молчание Писания по этому поводу является для нас доказательством, что этот факт скрыт от нас с вполне разумной целью. Он скрыл точный день рождения Христа, чтобы люди поклонялись не дню, а Христу как Искупителю мира...

ÛòŁì áí àì í á æ° ääòáð
ì ðáí áÆðáªàòù

Так как двадцать пятое декабря празднуется в честь рождения Христа, поскольку дети научены, что это поистине день радости и веселья, то вам трудно будет оставить без внимания этот день. Его можно провести с большой пользой.

Мы не должны отмечать праздники, следуя обычаям мира, но в то же время не следует и оставлять их без внимания. Не следует на Рождество предаваться собственным развлечениям, тщетно проводя время в поисках удовольствий, в увеселениях, которые могут причинить вред духовности. После того, как день поиска удовольствий заканчивается, испытывает ли удовлетворение искатель удовольствий? День потерян! День потерян для него, день потерян для служения Христу, потому что не было сделано ничего доброго. Будут и другие дни, но никогда не повторится этот, который был потрачен на пустую, глупую болтовню: упущенные благоприятные возможности никогда не повторяются.

Лучше было бы заняться самым тяжелым трудом в этот праздник, чем неправильно его использовать, ибо он отошел в вечность, чтобы предстать на суде как день, проведенный неверно.

Родители должны прилагать старательные усилия, чтобы контролировать и направлять развлечения, вместо того чтобы подавлять и произвольное сдерживать желания детей.

Æì áí íî äàðEàì Ł

Праздничное время наступает, а с ним и обмен подарками — пожилые и молодые тщательно обдумывают, что бы им подарить своим друзьям в знак нежной дружбы.

Оказывать друг другу знаки любви и внимания необходимо, но нельзя забывать при этом Бога, нашего лучшего Друга. Мы должны дарить такие подарки, которые принесли бы реальную пользу тем, кто их получает. Я рекомендую такие книги, которые могли бы помочь понять Слово Божье и больше любить Его наставления. Есть много людей, не имеющих книг об истине для настоящего времени. Вот куда можно было бы с пользой вкладывать деньги. Многочисленные мелкие суммы, которые, как правило, тратятся на конфеты и бесполезные игрушки, можно откладывать и сберегать на покупку этих книг. Бог посылает свет с небес, и ни одна семья не должна жить без него. Пусть подарки, сделанные вами, прольют свет на тропу, ведущую к Небу.

—ī æāāæðāī —Ûòì áðáì ÿ ðòŁòù
ì áª

Мир проводит праздники в легкомыслии и расточительности, в пресыщении и демонстративности. В наступающее Рождество и Новый год тысячи долларов будут потрачены на ненужные потворства, что еще хуже, чем если бы они были просто выброшены на ветер. Но наше преимущество — отступить от обычаев и привычек этого развращенного века, и вместо того, чтобы тратить деньги лишь на удовлетворение аппетита или на ненужные украшения и предметы одежды, мы можем воспользоваться случаем, чтобы в наступающие праздники почтить и прославить Бога. Разве Ему не будет приятно, когда мы покажем, что не забыли Его? Иисус, Князь жизни, сделал все для нашего спасения. Он сложил с Себя Свое царственное достоинство, оставил престол славы, Свою высокую власть и пришел в наш мир, чтобы принести надменному, с ослабленной моральной силой, испорченному грехом человеку Божественную помощь. Он принял даже смерть, чтобы дать нам вечную жизнь.

Итак, воздавайте Ему славу в своих сердцах, и пусть хвала Ему раздастся из ваших уст.

Эллен Уайт.

По материалам публикаций Ревью энд Геральд от: 11. 12. 1879 г., 26. 12. 1882г.; 9. 12. 1884 г.; 29.01. 1884 г. и Письма № 12 за 1892 год.

Когда родился Иисус Христос?

Ни тексты Нового Завета, ни апокрифы, ни устное предание не позволяют точно установить дату и год рождения Иисуса Христа. Дата Рождества — 25 декабря — была принята лишь в IV-V веках нашей эры, а летоисчисление от Рождества Христова установилось еще позже, в VI веке (до этого счет шел от 22 апреля 753 г. до н.э. — дня основания Рима), когда в 525 году (1278 г. от основания Рима) монах Дионисий Малый, выдающийся богослов, астроном и математик своего времени, предложил ввести летоисчисление от Рождества Христова. Он определил год рождения Христа как 753-й по римскому календарю, хотя и тогда уже было известно, что Ирод Великий, приказавший умертвить младенцев в Вифлееме, умер 13 марта 750 г. от основания Рима и, следовательно, Иисус Христос не мог родиться позднее 749/750 года. Современные исследователи считают наиболее вероятными годами рождения Христова — 7-й, 6-й или 5-й до новой эры, установленной Дионисием Малым.

Спорна и дата 25 декабря. До 337 года (именно тогда Папа Юлий I утвердил эту дату Рождества Христова) в этот день в Риме праздновался языческий день возрождения Солнца, и соединение этого праздника с Рождеством было одним из этапов провозглашения Константином Великим христианства государственной религией Римской империи. Как отмечает Александр Мень в своей «Истории религии» (т. VI, с.405), в эту пору в Палестине достаточно холодно и иногда бывают снегопады. Но евангелист Лука говорит, что когда родился Иисус, вифлеемские пастухи «жили под открытым небом и стерегли ночью стадо свое». В связи с наступлением холодов овец отправляли в укрытие уже в конце ноября; следовательно, Иисус мог родиться в период, когда овцы находятся на пастбищах, т.е. с марта по ноябрь.

(«Наука и религия» №12 за 1995 год)

Дім молитви

19 червня 1999 р. в Умані відбулося посвячення молитовного будинку. Майже 6 років велись будівельні роботи, і тепер в уманських адвентистів є власний Дім молитви. Уманчани вважають, що це — найкрасивіша споруда в місті.

Нелегко доводилось служителям-адвентистам у далекі довоєнні роки. Саме тоді приїхала до Умані родина пастора Феодосія Животенка. Та не просто переїхала, а змушена були поїхати із Одеси через переслідування...

У тяжкі часи голодомору скрутно було усім. Отож і Животенки бідували, адже сім'я була велика — 5 душ. Одна із дочок пастора — Адвентина — подружилася із місцевою дівчиною Діною. Разом гралися, мріяли про майбутнє. А батьки Діни чим могли, допомагали Адвентині, бо в них була корова — значна допомога для сім'ї у ті часи.

Батьки Адвентини Животенко.

Батько Адвентини був людиною здібною у всьому. Самотужки навчився лікувати хворих і став досвідченим лікарем. Під час окупації німці призначили його головним міським лікарем. Користуючись можливостями своєї посади, Феодосій Животенко багатьох уманчан спас тоді від примусової праці у Германії — приписував хвороби, із якими не дозволялося в'їжджати до Рейху. А коли німці відступали, то забрали із собою й Животенка з родиною — як дуже досвідченого лікаря. Так родина Адвентини Животенко опинилася за кордоном — у Германії. Невдовзі, переховуючись від агентів КДБ, які посилено розшукували їх, родина Феодосія Животенка перебралася до

США. Нині Адвентина Животенко — професор педагогіки та психології; її сім'я відома багатьом науковцям світу. Все своє життя вона провела в Америці, але дружба із маленькою дівчиною Діною в довоєнній Умані залишалася з нею назавжди.

Коли після війни Адвентина вперше побувала в Умані, а це сталося лише 1993 року, їй хотілося оглянути все, побувати в усіх тих місцях, де вони колись жили, де гралися з Діною. І от вони разом із Діною — тепер Діною Федорівною Байдалою та її чоловіком Олексієм Івановичем ходять по місту, згадують минулі роки... На очах Адвентини бринять слюзи...

— Як мені хотілося б зробити щось добре для усіх вас, — говорить Адвентина. І от тоді Діна Федорівна та Олексій Іванович розповіли про давню мрію адвентистів міста — власний молитовний будинок. З великою радістю Адвентина Животенко погодилася надати фінансову допомогу у будівництві Дому молитви.

Адвентина Животенко разом зі своїми уманськими друзями (зліва направо): керівник будівництва Леонід Чорний, Адвентина Животенко, Ангеліна Животенко, Олексій Байдала.

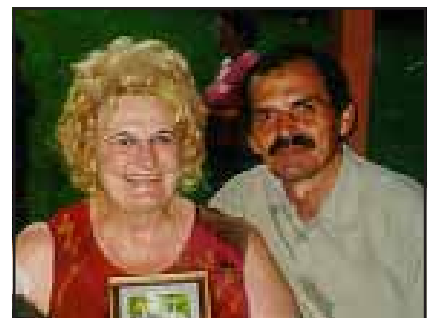
Зразу ж вибрали будівельний комітет. Тепер перед уманськими адвентистами постали практичні задачі — придбати земельну ділянку, розробити проект... Завдяки старанням пастора Олександра Павловича Корунця всі ці роботи були виконані за 1 рік! Ті, хто розуміються у будівельній справі, знають, що це — надзвичайно стислий термін для такої величезної за обсягом роботи. Невдовзі керівництво Уманської громадою, а разом з тим і будівництвом молитовного будинку

Молитовний будинок у м. Умані.

було доручено пастору Василю Сергійовичу Сульженку, а О.П.Корунець був назначений пастором Київської громади № 1, де в той час розпочиналося будівництво молитовного будинку по вул. Ямській.

З самого початку будівельні роботи в Умані очолив Леонід Петрович Чорний — він був і за прораба, і за постачальника, і за касира, і за відповідального по харчуванню робітників. Він завжди був там, де вирішувалися проблеми, пов'язані із будівництвом. Жодної копійки не було витрачено задаремно, все було під казійським наглядом брата Леоніда. Велика подяка цій прекрас-

Адвентина Животенко та архітектор Олександр Вахламов.

ній, чесній та відданій Господу людині від вдячних уманчан!

Великої подяки достойні усі ті, котрі брали участь у будівництві, а насамперед архітектор — Олександр Вікторович Вахламов, який створив проект цієї чудової споруди, яка по праву вважається однією із найкрасивіших будівель в Умані; Олексій Іванович Байдала, який був керівником відділу використання ресурсів громади; Олександр Гавінський та Леонід Осадчук, які виконали вишукані ліпні роботи інтер'єру; Петро Демченко, який допомагав у всіх роботах, хоча і не належить до церковного членства; Василь Жуковський, який виконував зварювальні роботи, а тепер працює сторожем; Костянтин Олексійович Байдала, сестри Галина Казанцева та Галина Козьмиринко, інші члени уманської церкви. На урочисте посвячення нового молитовного будинку, яке відбувалося чудового літнього дня 19 червня, разом зі своїми сім'ями приїхали із США сестри Адвентина та Ангеліна Животенки. Як приємно було їм споглядати цю прекрасну будівлю! А яким щастям світилися обличчя вдячних уманських братів та сестер!

На святі були присутні представники Українського Уніону — президент Володимир Крупський, секретар Михайло Мурга, скарбник Дмитро Вертило, головний редактор видавництва «Джерело життя» Микола Жукалюк, виступали гості та численні виконавці, музичні колективи. Від щирого серця усі висловлювали подяку Адвентині, адже завдяки її ініціативі та допомозі втілилися у життя мрії уманських адвентистів, стало можливим зведення цього Дому молитви.

Так будувався Дім молитви.

Та найбільшу подяку усі ми висловлюємо нашому Господеві, бо саме завдяки Його святому благословенню після багатьох років розлуки зустрілися подружки з дитинства Діна та Адвентина, знайшлися кошти, знайшлися будівельники — і от, стоїть тепер на величному мальовничому уманському пагорбі цей чудовий молитовний дім, привертаючи до себе увагу чудовою архітектурною формою і нагадуючи усім оточуючим про Творця та Господа нашого Ісуса Христа!

Олександр Соколенко.

На урочистому посвяченні. Адвентина Животенко разом з чоловіком та доньками.

Ваша думка про «Вісник миру»

Наша газета — офіційний друкований орган Церкви АСД в Україні. Тому він має віддзеркалювати життя Церкви, її проблеми, бути цікавим і потрібним для читачів. Але чи це насправді так? Якщо ви, шановний читачу, зацікавлені в тому, щоб наша газета ставала дедалі кращою та актуальнішою, просимо надіслати в редакцію відповіді на запитання, наведені нижче. Ми будемо щиро вдячні вам за участь у роботі по дальшому вдосконаленню «Вісника миру», адже, аналізуючи ваші відповіді, зауваження та побажання, ми зможемо наблизити газету до читачів, зробити більш систематичним наше редакційне спілкування. Нехай Господь допоможе усім нам у цій благословенній роботі!

Отже, наші запитання:

1. Що вам подобається в нашій газеті? Чим саме вона вас приваблює та цікавить?

2. Чи є «Вісник миру» популярним серед ваших знайомих? Чому?

3. Чого не вистачає нашій газеті? Що необхідно вдосконалити у першу чергу?

4. Які рубрики ви хотіли б бачити на сторінках «Вісника миру»?

5. Які теми (матеріали) можуть бути, на вашу думку, найбільш цікавими для членів Церкви, — зокрема, для молоді, дітей, жінок, чоловіків, старих і нових членів Церкви?

6. Які теми (матеріали) найбільше цікавлять особисто вас?

7. Ваша загальна оцінка газети.

8. Чи ви є передплатником «Вісника миру»? Якщо ні, то чому?

Добрі зміни в Чечельнику

Чечельник... Зелене від яблуневих садків містечко на півдні Вінниччини. Тут здавна групувалися заможні хазяї, купці та пререкупщики — Одеса недалеко, легко збути свій набуток. Сьогодні в Чечельнику православний люд з тією ж метою повсюдно практикує свинарство. Я кажу «люд православний», бо до останнього часу повновладним і неподільним господарем душ людських тут вважала себе Церква Московського патріархату. Годі й думати, щоб жодне інше віросповідання або хтось з інаковіруючих наблизився до Чечельника. То ж коли наш брат з Подільської Конференції, провівши досить широку євангельську кампанію, зібрався везти на хрещення декілька десятків чоловік, рівні поборники православ'я лягли під колеса автобуса, розбили фотоапарат й облаяли адвентистського пастора, але хреститися по євангельському зразку людям не дозволяли. Про цю історію у свій час детально розповідалося в нашій газеті (№ 4, 1999 р.). Лише троє не злякалися переслідування і прийняли завіт Божий. Інші ж розбіглися і причаїлися під суворим поглядом прибічників православ'я. Але Господь передбачив і для цього куточка землі Своє благословення. Шанова-

на людина, архітектор міста — Макар Петрович Вовк, якимось натрапив на передачу адвентивної радіостанції «Голос надії». Прислухався, зацікавився та й почав постійно вивчати програму Біблійних заочних курсів «Так говорить Біблія». Переконався в істинності запропонованих уроків і прийняв хрещення в нашій Церкві. Тим часом до Чечельника з сусіднього району на постійне місце проживання переїхав із сім'єю молодий пастор, посвячена Богові людина — Павло Опальник.

Непривітно зустріли «сектанта» в місті, надсилали навіть попередження про загрозу життя. Та Павло твердо тримав руку Божу, твердо покладався на Його допомогу. І вона не забарилася. Перебуваючи в Києві на семінарі, пастор познайомився з привітним подружжям зі Штатів — Леррі та Шерлі. Уважно вислухали друзі з-за океану оповідь Павла про справи чечельницькі й подарували йому певну суму грошей на благодійні акції. З них і почав пастор євангельську роботу серед населення. Спершу, з допомогою відділу соцзабезпечення, організував безкоштовні обіди для вдів та інвалідів. Далі — взяв участь у будівництві

приміщення для сиріт та ремонтних роботах у середній школі.

Як відомо, добрі діла не проходять безслідно. Багато земляків почали з вдячністю називати ім'я адвентистського пастора, а якась частина з них зацікавилася вченням Церкви і виявила бажання послухати увечері в його хаті записи полум'яних проповідей Марка Фінлі.

Повернулися лицем до адвентистів і місцеві власті. Представник президентської адміністрації в цих краях пан І.Решетник запросив до себе керівників місцевого православ'я і взяв у них підписку про толерантне ставлення до сім'ї Павла Опальника. Довелося таки самовпевненим владникам дати потрібні гарантії, хоч вони не дуже занепокоїлися. Відвідувачі православного храму розповідають, що не проходить й день, щоб тут не проводився молебень за знешкодження дій єретика Опального. Але Павло та його друзі спокійні. Вони добре знають справедливу руку Господа, твердо вірять в Його охорону та милість.

Віліна Меркулова.

Приємна подія

Нещодавно відбулась приємна подія у житті адвентистської громади міста Муровані Курилівці, що на Вінниччині. Наш пастор Михайло Вільчинський, студент Київської Духовної Академії, одружився із Ларисою Михайлівною, студенткою Вінницького педагогічного університету. Вони вирішили разом йти дорогою Ісуса Христа.

Свого часу Михайло, ще не будучи членом Церкви АСД, відстоював

суботу, коли служив у лавах Радянської Армії. Нелегко було юнакові одному серед сотень інших військовослужбовців, які його не розуміли. Але з Божою допомогою він вистояв. Прошли роки. Брат Михайло успішно закінчив інтенсивні пасторські курси при Заокській Духовній Академії. Нині він рукопокладений пастор; успішно проводить євангельські програми, біблійні курси, допомагає ба-

гатьом людям прийти до Бога. Також Михайло Сергійович продовжує навчання в Київській філії Духовної Академії на заочному відділенні.

Лариса, ще навчаючись у середній школі,

відвідала євангельську програму, потім — Біблійні курси «Так говорить Біблія». Згодом до неї приєдналася її батьки, шановані люди. А через деякий час Лариса разом з ними вступила в завіт з Богом через водне хрещення і стала членом Всесвітньої Церкви АСД. Тоді їй виповнилося 14 років.

Йшов час. У житті нашої сестри були випробовування; вона відстоювала суботу в школі, свідчила оточуючим про Сина Божого Ісуса Христа. Школу Лариса закінчила з відзнакою, а пізніше — також з відзнакою і червоним дипломом — закінчила Барське педагогічне училище. Сьогодні вона працює вчителем англійської мови в санаторній школі м. Муровані Курилівці. Щоб бути висококваліфікованим педагогом, Лариса продовжує заочно навчатись у Вінницькому педагогічному університеті. Лариса Анатоліївна приймає активну участь у житті Церкви.

На цьому фото ви бачите, як здоровляє молодят з одруженням і бажає Божих благословень на їхньому спільному життєвому шляху один із перших адвентистів у Мурованокуриловецькому районі — 99-річний Степан Співак.

Анатолій Кесель,
м. Муровані Курилівці.
Фото автора.

Навстречу Пятидесятнице!

Окончание. Начало на стр. 7.

время как мы не увидим и не получим Его (Свидетельства для проповедников, с.507).

Так в чем же проявляется голос Духа Святого? О работе Утешителя Иисус сказал: «Он будет свидетельствовать о Мне» и «Он прославит Меня». В этих словах нет ничего нового, тем не менее в них открыт свет Вечного Евангелия. «Он наставит на всякую истину». Комментарий этих слов ярко иллюстрируется в книге Деяний апостолов. Здесь можем заметить, как эти люди вышли на совершенно новый этап жизни во Христе. Многие, что раньше в учении их Учителя было им непонятно, озарилось ярким светом. Крест, который недавно был предметом их разочарований и страха, стал центром единства и основой спасения мира. Прислушайтесь к эху проповеди Петра в день Пятидесятницы: «Покайтесь, и да креститесь каждый из вас во имя Иисуса Христа для прощения грехов; и получите дар Святого Духа: ибо вам надлежит обетование и детям вашим и всем дальним, кого не призовет Господь Бог наш» (Деян.2:38-39). Это обетование принадлежит нам! Да, именно нам и детям нашим, всем близким и дальним. То, что мы имеем право на получение Духа Святого, веруя во Христа, ясно из вопроса, заданного апостолом Павлом христианам в Ефесе: «Получили ли вы Святого Духа, когда уверовали?» Из их ответа узнаем, что они еще не были наставлены в надлежащей вере. Они сказали: «Мы даже не слышали, что есть Дух Святой».

Ныне многие члены Церкви переживают подобный горький опыт. Отсутствие победного тона в голосе христианина свидетельствует о том, что он не пережил на личном опыте общения со Святым Духом. Сила христианского служения и победы над грехом заключается в присутствии Святого Духа.

Дух Святой — преобразователь жизни христианина

Присутствие в нас Святого Духа — это присутствие Иисуса Христа. Он может войти в жилище нашего сердца только как Господин всей жизни. Если же мы не представляем Ему места на престоле нашего сердца, как верховной силе, руководящей всеми действиями — значит дверь нашего сердца перед Ним продолжает оставаться закрытой.

Как народ, ожидающий особого излития Духа Святого, мы должны быть убеждены, что «Дух Божий не может прийти к нам на помощь в совершенствовании христианского характера до тех пор, пока мы продолжаем потворствовать аппетиту во вред здоровью» (Свидетельства для проповедников, с.57). Потворство аппетита воистину является одним из препятствий на пути духовного развития человека. «Разве не должны мы отдавать себе отчет в том, что оставаясь во власти аппетита, мы отстаем в нашем умственном развитии и освящении души?» (Свидетельства для Церкви, т.IX с.156). Тот, кто готовится к вознесению на небо должен одержать победу над своим аппетитом. «Преобладающая сила аппетита приводит к гибели тысячи, в то время как одержав победу в этом вопросе, они обладали бы духовной силой, чтобы победить любое искушение» (Семья и здоровье, с.574).

«Мы содрогаемся от чудовищного преступления Ирода в убийстве Иоанна Крестителя, спрашивая: как он мог совершить такой подлый поступок? Но многие ли сознают, что потворство аппетиту — это сопротивление Свято-

му Духу? Ирод старался изменить свой неуравновешенный характер, но употребление возбуждающей пищи и питья омрачило его физические и духовные силы. Эти привычки заглушили в его жизни нежный зов Духа Божьего (Ревью энд Геральд, 1873г.).

Члены церкви нуждаются в понимании реформы здоровья, ибо «потворствующие аппетиту не смогут достичь христианского совершенства» (СЦ, 400).

Почему в Духе пророчества так много говорится о проблеме невоздержанного аппетита. Вероятно потому, что именно этот грех привел к трагедии нашей планеты. Невоздержание первых людей — последствием этого. Можно даже сказать, что Адам, Христос победил. Победа Христа над аппетитом — начало всех остальных побед над искушениями дьявола. Вот почему Библия и Дух Пророчества уделяют этому вопросу столько внимания.

«Реформа здоровья является частью трехангельской вести... Проповедники и члены Церкви должны действовать в полном единстве. Народ Божий не приготовлен к Громкому кличу... (Свидетельства для Церкви, с.486).

«Бог пытается шаг за шагом привести нас к Своему первоначальному намерению: чтобы человек питался естественными продуктами земли. Среди ожидающих Господа употребление мясной пищи в конце концов прекратится. Нам необходимо иметь эту цель постоянно в виду и стремиться достичь ее» (Семья и здоровье, с.574).

Духовное возрождение в народе Божьем зависит от умения различать приоритеты. Это умение ставить на первое место то, что действительно является первостепенным. Оно отвергает всякую посредственность. Когда душа откликается, видя, во всеувеличивающемся свете истины совершенство Христа, Дух Святой в такой же мере вселяет все новое стремление подражать Господу. Единственный путь, ведущий к такой перемене — это возвращение к первой любви, к посвящению и послушанию воле Божьей. Мы должны стремиться к такому состоянию, при котором наши тела действительно станут храмом для обитания в них Святого Духа — Духа любви, радости и мира!

Без Святого Духа можно иметь лишь внешний вид благочестия, и в то же время не иметь реальной христианской сущности. Раскаяние без Святого Духа — это лишь сожаление о плохих последствиях греха. В то же время раскаяние, навеянное Святым Духом — это священная боль. О соделанном нечестии, следствием которой станет ненависть ко греху. Вера без Духа Святого — это обычное согласие с определенными пунктами Евангелия; вера во Святом Духе — это непоколебимое убеждение, которое производит влияние на всю предстоящую жизнь. Наконец, это любовь, влекущая нас к Богу и к нашему брату.

Так что же мы предложим Иисусу в году 2000? Не появилось ли у нас желание скорее встретиться с Возлюбившим нас и отдавшим Себя за нас? Действительно ли мы исповедуем и имеем ту любовь, которая готова к самопожертвованию.

Время пришло. Сверим же Господа работу преобразования в нашей жизни.

Владимир Крупский,
президент УУК.

Весту Евро-Азиатского Дивизиона

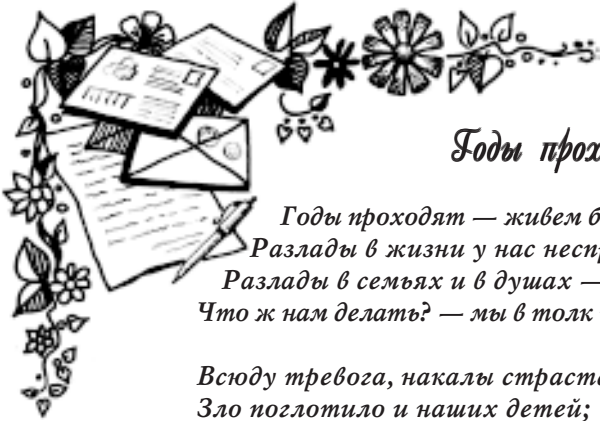
Казань. Четверо прихожан казанской пятидесятнической Церкви подали прошение о предоставлении им политического убежища в США после того, как их Церковь была ликвидирована решением Вахитовского районного суда г. Казани. По мнению прихожан, после принятия закона Республики Татарстан «О свободе совести и о религиозных объединениях» в республике усилились гонения на верующих, и они «не верят в справедливость властей и закона».

Москва. На решение об отказе в удовлетворении жалобы призванного Дж. Цатуряна, вынесенное 23 июля 1999 г. Пресненским муниципальным судом г. Москвы, была подана кассационная жалоба в Московский городской суд. Судья Пресненского суда Т. Я. Печенина, рассматривавшая дело, обосновывает решение об отказе в удовлетворении жалобы Цатуряна тем, что у призванного «не имеется убеждений, противоречащих несению воинской службы, которые он мог бы самостоятельно изложить или объяснить». Цатурян указывал в жалобе, что несение воинской службы несовместимо с его убеждениями, и просил, в соответствии со ст. 59 Конституции РФ, заменить ее альтернативной гражданской службой. В ходе судебного заседания были заслушаны свидетели и представлено письменное изложение убеждений Цатуряна, несовместимых с несением воинской службы. Однако, по мнению судьи, все это «ничего не говорит» об истинных убеждениях заявителя.

Юристы Славянского правового центра указывают, что суд не мог требовать у Цатуряна доказывания своих убеждений, и ему было достаточно лишь заявить об их наличии.

Магадан. Миссионер Дэвид Бинкли обвиняется Магаданской областной прокуратурой в «контрабанде в особо крупных размерах», за что ему грозит наказание от 5 до 10 лет лишения свободы. Дэвид Бинкли, американский гражданин, в течение нескольких лет несший миссионерское служение в г. Магадане и осуществивший там ряд гуманитарных проектов, был задержан 27 мая 1999 г. таможенной службой магаданского аэропорта. Причиной задержания стали найденные при нем 7 785 долларов США, не внесенные в таможенную декларацию. Во время допроса миссионер объяснил, что сделал это, боясь грабежа, поскольку, по его словам, ему было известно о нескольких случаях ограбления иностранцев при выезде из аэропорта.

Слушание по делу Дэвида Бинкли назначено на 2 ноября. Как заявил В.Ряховский, защитник Бинкли в суде, с формальной точки зрения, действия Бинкли могли быть расценены как контрабанда, однако они не представляют серьезной общественной опасности и могли быть квалифицированы прокуратурой как административное правонарушение, наказание за которое в подобных случаях ограничивается штрафом. Жесткая позиция, занятая прокуратурой в отношении Бинкли, скорее, отражает общее отношение к миссионерам и представителям протестантских церквей. Напомним, что буквально за несколько дней до задержания Бинкли прокуратуре Магаданской области было отказано в удовлетворении иска о ликвидации церкви «Слово Жизни» — другой протестантской религиозной организации, действующей в Магадане.

Годы проходят

Годы проходят — живем без Христа,
Разлады в жизни у нас неспроста,
Разлады в семьях и в душах — во всем,
Что ж нам делать? — мы в толк не возьмем.

Всюду тревога, накалы страстей,
Зло поглотило и наших детей;
Губит зло землю, тебя и меня,
Стонет от войн вся планета Земля.

О, человек! Ты забыл кто ты есть.
Ты потерял Божью совесть и честь.
Ну, же! Опомнись! К Творцу воззови!
Ждет Он тебя, преисполнен любви.

Если любовью ты связан с Христом,
Радость наполнит тебя и твой дом,
Зло убежит, засияет душа,
Мир обретешь — станет жизнь хороша.

Оксана Рудько, г. Ялта.

***

Господь — смиренный, кроткий Агнец —
На зло любовью отвечал,
Прощал врагов. Творец, страдалец,
На лжесвидетельства — молчал.

Ни слова грубого в ответ,
Одна лишь истина — любовь.
Чтоб с Богом заключить завет —
Нужна Его святая кровь.

Господь мой умер за меня.
Кровавый пот с чела стекал,
Когда плоть истиной скрепя,
Грех мира на Себя принял.

Сегодня, как живем, друзья?
И помним ли Завет Отца?
Не любим больше ли себя,
Чем брата, друга и Христа?

По жизни кое-как идем,
И, спотыкаясь иногда,
Забуть готовы обо всем, —
Как смотришь Ты на нас тогда?

Лишь добрый взгляд, упрека нет,
И помощи — Твоя рука,
А грешнику святой ответ:
«Я возлюбил навек тебя».

Светлана Тимченко.

На час приходу Христа (Буковинська християнська пісня)

О, яка то радість буде, не можна й сказати,
Коли Христос Своїх вірних прийде забирати!

Усі гори та підгір'я будуть скрізь співати,
Добрі люди будуть Бога щиро прославляти.

А для злих той час настане, якого не було.
Той, що око не бачило і вухо не чуло.

Вголос сестра зарідає і заломить руки:
«Сестру рідну забрав Господь, нас лишив
на муки».

Син повірив в Слово Боже і щиро молився.
Батько Слову не повірив — на горі лишився!

Дочка матір не слухала, докоряла грізно;
Тоді схоче покаятись, та буде запізно.

Тоді стане голосити невістка-небога,
Та, що тещі докоряла, не любила Бога.

Тоді гірко зарідають жінки й чоловіки,
Коли будуть розлучатись на вічній-віки.

Тому, друже, ти подумай, що робити маєш:
Чи лишишся тут на горі, чи вже ся покаєш?

Леон Білінський,
м. Чернівці.

Молитва

Небесний Царю, Господь великий!
Не дай нам духом збайдужніти,
А дай нам, Боже, ясний розум,
У вірі зростати, людей любити.

Допоможи, Боже, мудрість придбати,
Бадьоро жити, в правді ходити,
У світі темнім добром світити,
Тобі Святому завжди служити.

Навчи нас, Боже, як сіллю стати,
Дітей, онуків порятувати
Від беззаконня і від неправди,
Закони Твої щоб шанувати.

Ти дай нам, Боже, твердо стояти,
Тебе любити, людям служити,
Святого Духа скрізь величати,
Прихід Ісуса гідно вітати!

Жанна Присяжнюк,
м. Львів.

~ î äãðòŁĚà°Ł:

1. Гора, где остановился ковчег Ноя. 2. Сын Елифаза, внук Исава. 3. Сын Ирода Великого, царя, который оставил свою первую жену и сошелся с Иродиадой, женой его брата Ирода Филиппа. 4. Греческое название бога, которому поклонялись некоторые семитские народы. 5. Пророк в Иерусалиме, предсказавший голод в Антиохии. По этой причине из Антиохии была послана помощь для верующих Иерусалима. 6. Сын Иаред, отец Мафусала, после рождения Мафусала «ходил пред Богом 300 лет, и не стало его, потому что Бог взял его». 7. Повивальная бабка, которой фараон повелел умерщвлять еврейских младенцев мужского пола. 8. Приморский город в Троеде. Отсюда Павел направился в Митилину. 9. Старшая дочь Лавана, которую он хитростью отдал Иакову в жены вместо Рахили. 10. Старший сын Ноя. 11. Индийский тростник, из корней которого изготавливался благовонный елей. 12. Патриарх. Богатый и набожный человек. Бог позволил сатане поразить его бедствиями. 13. Один из слуг Саула, который впоследствии был поставлен Давидом для управления имением Саула, перешедшим к Мемфивосфею. 14. Пророк, посланный Господом в Ниневию, чтобы проповедовать о ее грехах. 15. Хеттеянин, дочь которого была одной из жен Исава. 16. Пророк Господень. После победы Факея над Иудеями убедил израильтян оказать милость пленным иудеям и вернуть их обратно. 17. Еврейское название того места, где земные цари собираются в последний раз на брань против Царства Божия. 18. Аморрейский царь в Иерусалиме, соединившийся в четыремя другими царями против Иисуса Навина. 19. Пятый сын Хуша. 20. Город в Малой Азии между Сардисом и Пергамом, в котором жила торговавшая багрянницею Лидия. 21. Ефесский еврей, первосвященник, семь сыновей которого пытались изгнать бесов именем Иисуса, но злой дух воспротивился им и бесноватый бросился на них. 22. Позорная смерть, орудие казни, на нем распяли Иисуса Христа. 23. Сын Салы, внук Сима. 24. Сестра Милки, жены Нахора. 25. Драгоценное масло, которое выжимается из благоухающего корня, растущего в Индии. 26. Чем поливали землю. Такими источниками изобилывал Ханаан. 27. Сушеные ягоды винограда. 28. Верхняя одежда первосвященника. 29. Внук Исава. Старейшина в земле Едома. 30. Приморский город в Мисии (Малая Азия). Оттуда был корабль, на котором Павел плыл из Кесарии до Миры. 31. Местожительство галаадитянина Верзилия. 32. Христианин в Риме, который приветствовал Тимофея. 33. Так называется обещанный Мессия, о Котором сказано, что Он будет судить Дом Божий. 34. Драгоценный камень. Своим блеском напоминает алмаз.

~ î aî ðŁĉî í ðà°Ł:

3. Сын Ирода Великого, царя, который оставил свою первую жену и сошелся с Иродиадой, женой его брата Ирода Филиппа. 4. Греческое название бога, которому поклонялись некоторые семитские народы. 5. Пророк в Иерусалиме, предсказавший голод в Антиохии. По этой причине из Антиохии была послана помощь для верующих Иерусалима. 6. Сын Иаред, отец Мафусала, после рождения Мафусала «ходил пред Богом 300 лет, и не стало его, потому что Бог взял его». 7. Повивальная бабка, которой фараон повелел умерщвлять еврейских младенцев мужского пола. 8. Приморский город в Троеде. Отсюда Павел направился в Митилину. 9. Старшая дочь Лавана, которую он хитростью отдал Иакову в жены вместо Рахили. 10. Старший сын Ноя. 11. Индийский тростник, из корней которого изготавливался благовонный елей. 12. Патриарх. Богатый и набожный человек. Бог позволил сатане поразить его бедствиями. 13. Один из слуг Саула, который впоследствии был поставлен Давидом для управления имением Саула, перешедшим к Мемфивосфею. 14. Пророк, посланный Господом в Ниневию, чтобы проповедовать о ее грехах. 15. Хеттеянин, дочь которого была одной из жен Исава. 16. Пророк Господень. После победы Факея над Иудеями убедил израильтян оказать милость пленным иудеям и вернуть их обратно. 17. Еврейское название того места, где земные цари собираются в последний раз на брань против Царства Божия. 18. Аморрейский царь в Иерусалиме, соединившийся в четыремя другими царями против Иисуса Навина. 19. Пятый сын Хуша. 20. Город в Малой Азии между Сардисом и Пергамом, в котором жила торговавшая багрянницею Лидия. 21. Ефесский еврей, первосвященник, семь сыновей которого пытались изгнать бесов именем Иисуса, но злой дух воспротивился им и бесноватый бросился на них. 22. Позорная смерть, орудие казни, на нем распяли Иисуса Христа. 23. Сын Салы, внук Сима. 24. Сестра Милки, жены Нахора. 25. Драгоценное масло, которое выжимается из благоухающего корня, растущего в Индии. 26. Чем поливали землю. Такими источниками изобилывал Ханаан. 27. Сушеные ягоды винограда. 28. Верхняя одежда первосвященника. 29. Внук Исава. Старейшина в земле Едома. 30. Приморский город в Мисии (Малая Азия). Оттуда был корабль, на котором Павел плыл из Кесарии до Миры. 31. Местожительство галаадитянина Верзилия. 32. Христианин в Риме, который приветствовал Тимофея. 33. Так называется обещанный Мессия, о Котором сказано, что Он будет судить Дом Божий. 34. Драгоценный камень. Своим блеском напоминает алмаз.

Составила Анна Качанова, г. Ялта.

Шановні читачі!

Надсилайте нам, будь ласка, повідомлення про події, що відбуваються у ваших громадах, та про релігійні події у містах і селах вашого регіону. Дуже раді будемо отримати також розповіді про досвід спілкування з Богом, про людей цікавої долі, кросворди. Редакція буде щиро вдячна за кожен лист.

Редакція «Вісника миру».

Заява

Державного комітету України у справах релігій

Шановна редакціє!

Державний комітет України у справах релігій висловлює свою тривогу у зв'язку з тим, що останнім часом частішали спроби використати світські та релігійні друковані засоби масової інформації з метою розпалювання міжконфесійної та міжцерковної ворожнечі і просить опублікувати на сторінках вашого видання заяву, підготовлену з цього приводу Держкомрелігій України.

Останнім часом стали помітнішими спроби розпалення ворожнечі на релігійному ґрунті та образи релігійних почуттів віруючих. На жаль, до них вдаються як представники релігійних організацій, так і деякі світські та релігійні засоби масової інформації.

До Державного комітету України у справах релігій з цього приводу надходять звернення громадян і релігійних організацій з проханням захистити їхні конституційні права на свободу совісті і віросповідання. вияви релігійної нетерпимості щодо віросповідників переконань наших співвітчизників, намагання поставити під сумнів їхню громадську позицію у зв'язку з конфесійною належністю, не лише створюють напруження у відносинах між представниками різних релігій в Україні, а й реально загрожують суспільному спокою та злагоді в країні. Поглиблення релігійної нетерпимості, зневага до переконань інших людей негативно позначаються на взаємовідносинах між

релігійними організаціями, стані суспільної моралі, а також міжнародній репутації Української держави.

Оскільки загострення цієї проблеми безпосередньо стосується сфери компетенції державного органу у справах релігій, Держкомрелігій України вважає за необхідне заявити, що будь-яке розпалення релігійної ворожнечі та образи на адресу релігійних організацій і громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями, в якій би спосіб вони не були вмотивовані та оприлюднені, є порушенням Конституції України, чинного законодавства про свободу совісті.

Ці дії розцінюються Комітетом як спроба посягнути на основи політики Української держави щодо релігії, Церкви і віруючих, яка спрямована на забезпечення свободи совісті і віросповідання, зміцнення взаєморозуміння і співпраці між релігійними організаціями різних конфесій.

Реальність релігійних свобод у нашій державі, яка визнана міжнародним співтовариством, є серйозним досягненням української демократії. Ми пишаємося цим і повинні свято берегти їх, оскільки ці свободи було втрачено послідовниками різних Церков і релігійних спільнот в добу жорстокого придушення релігії, яка консолідувала віруючих, спонукала їх до солідарності й активних дій. Про ті, не такі вже давні часи, не варто забувати нині. Це є однією із заповнених збереження досягнутих свобод. Для їхнього захисту Україна має достатню правову базу, яка повністю відповідає міжнародним

правовим актам, до яких приєдналась Українська держава.

Стаття 35 Конституції України надає право кожному сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноособово чи колективно релігійні культи і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність. На виконання вказаної конституційної норми, ст.4 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» передбачає відповідальність за розпалювання релігійної ворожнечі чи ненависті та образу релігійних почуттів громадян.

Законами України «Про інформацію» (ст.9, 46, 47), «Про друковані засоби масової інформації» (ст.3, 23, 26, 41), «Про звернення громадян» (ст.26) прямо визначається, що засоби масової інформації, в тому числі друковані, та вміщені в них звернення не можуть бути використані для розпалювання релігійної ворожнечі, посягання на права громадян.

Однією з гарантій рівноправності кожного, незалежно від ставлення до релігії, є встановлення статтею 66 Кримінального кодексу України відповідальності за умисні дії, спрямовані на розпалювання релігійної ворожнечі та образу почуттів громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями.

Спираючись на правову базу, піклуючись про збереження і утвердження в українському суспільстві взаємної поваги та співпраці між віруючими різних конфесій, Державний комітет України у справах релігій висловлює тверде переконання, що релігійні організації, засоби масової інформації та окремі особи не тільки неухильно додержуватимуться законів України, які стоять на сторожі релігійних свобод і міжконфесійного миру в суспільстві, а й докладатимуть власних зусиль для їх розвитку і зміцнення.

З повагою,
Голова Комітету **В.Бондаренко.**

ПЕРЕДПЛАТА — 2000 !

ВІДРИВНИЙ ТАЛОН Прізвище, ім'я, по батькові	Загальна сума ПЕРЕДПЛАТА — 2000 ліній відрізу ПЕРЕДПЛАТА — 2000	ПЕРЕДПЛАТНИЙ ТАЛОН		
		Прізвище, ім'я, по батькові абонента або експедитора		
Адреса _____ (індекс) _____				
		Назва видання	Кількість	Ціна одного екземпляра
		1. Журнал «Ознаки часу»		
		2. Журнал «Знамення времени»		
		3. Газета «Вісник миру»		
		Загальна сума		

Вартість: щомісячна газета «Вісник миру» — 6 грн. на рік, щоквартальний журнал «Ознаки часу» — 8 грн. на рік, щоквартальний журнал «Знамення времени» — 8 грн. на рік

Увага! Увага! Передплативши газету та журнали, ви зможете ОДЕРЖУВАТИ їх не тільки через громаду, а й У СЕБЕ ВДОМА.

Умови передплати:

- Через громаду.** Ви будете одержувати періодику у експедитора своєї громади. Для цього вам треба звернутися до нього й здійснити передплату.
  - Поштою.** Ви будете одержувати періодику поштою у себе вдома. Для цього вам треба заповнити передплатний талон і надіслати його разом з копією платіжного документа на адресу редакції, залишивши собі відривний талон.
- Гроші надсилаються** на р/р 2600320794 МФО 300023 ОПЕРУ Укрсоцбанку м.Києва, видавництво «Джерело життя»

Щомісячна газета
«Вісник миру»
видає Церква АСД в Україні

Головний редактор видавництва «Джерело життя» **Микола Жукалюк**
Відповідальний редактор газети «Вісник миру» **Олександр Соколенко**
Редакційна колегія:
М.Мурга, В.Крупський, Д.Вертило, І.Черниченко.
Над номером працювали:
О.Бокова, Т.Грицюк, Т.Куц, В.Меркулова, І.Сирота.

Комп'ютерний набір: **Г.Овчаренко.**
Верстка: **Б.Сидоренко, М.Кузьменко.**
Друкарня видавництва «Джерело життя»
Адреса: 254107, Київ, вул. Лук'янівська, 9-Б
<http://www.maranatha.org.ua/vm>
тел. (044) 416-84-38